

ಹಿರಿಯ ಅನುಭವಿ ಎಂಬಿಬಿಎಸ್ ವೈದ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸೂಪರ್ ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್ ವೈದ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಲಾಭ?

■ **ಲಾವಣ್ಯಗೌರಿ ವೆಂಕಟೇಶ್**

ಈ ದ ಚಳಿಗಾಲ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಮ್ಮು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಮ್ಮು ಎಂದುಕೊಂಡರೂ, ನಮ್ಮ 'ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್'ರ ಬಳಿ ಹೋದೆವು. ಅನುಭವಸ್ಥ ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರಾದ ಅವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಅದು 'ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಗರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಒಳರೋಗಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸದಾ ಕಾಲ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಐ.ಸಿ.ಯು.ನಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯ ತನಕ 3-4 ವೈದ್ಯರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತೀವ್ರ ನಿಗಾ ಘಟಕದ ಬಳಿ ಜಾತಕ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಾವು ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು.

ನಂತರ ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಕಾರ್ಡಿಯೋಲಜಿಸ್ಟ್, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನೆಫ್ರಾಲಜಿಸ್ಟ್, ಮಗದೊಬ್ಬರು ಡಯಾಬಿಟಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪಲ್ಮನಾಲಜಿಸ್ಟ್! ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ ಸೋಂಕು ತಗುಲಿದೆಯೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೈದ್ಯರು ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಪರಿಣಾಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ದೇಹದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನೆಫ್ರಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಯೂರಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಕಿಡ್ನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ರಕ್ತದೊತ್ತಡ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ರಕ್ತದೊತ್ತಡವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಹೃದಯ ತಜ್ಞರು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಒಂದು ದೇಹ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ? ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರೋಲೈಟ್ಸ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕೆ ಫ್ಲೂಯಿಡ್ಸ್ ಕೊಡತೊಡಗಿದರು. ನಂತರ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿತು. ತಿರುಗಣಿಯಂತೆ ತಿರು ತಿರುಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಮಾತ್ರ ಸೊನ್ನೆ! ಎಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಯಂತ್ರವಾದರೂ ಅದರ ಕೆಲಸ ಕೆಲವು ಸಮಯ ಮಾತ್ರ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ದೇಹ ಈ ರೀತಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿತು? ಅಂಗ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ನುರಿತ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದ ವರದಿ 'ಬಹು ಅಂಗಾಂಗ ವೈಫಲ್ಯ'!

ರೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಉತ್ತಮವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ರೋಗಿಗೆ ಉತ್ತಮವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಟು ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು

ರೋಗಿಯ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಕಾರಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ 'ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್'ಗಳೂ ಅವರವರ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರವಾದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಡೀ ದೇಹವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿ, ಆಲೋಚಿಸಿ, ಏಕೀಕೃತವಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಚಿಂತಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ರೋಗಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸಕರು. ಅಂದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಕೇರ್ ಡಾಕ್ಟರ್. ಬಹಳಷ್ಟು ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸಕರಿಂದಲೇ ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ಟೈಮ್' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಶೇಕಡಾ 75ರಷ್ಟು ಜನರಲ್ ಫಿಸಿಷಿಯನ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್ಸ್ ವೈದ್ಯರು ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ಜನರಲ್ ಫಿಸಿಷಿಯನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಶೇಕಡಾ 75ರಷ್ಟು ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್ಸ್ ವೈದ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ.

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಓದಲು ಬಯಸುವ ಹಾಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಓದುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವೂ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್‌ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇದೆ. ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸಕರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗಿರುವ ಬೆಲೆ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸಕರಿಗಿಲ್ಲ! ಯಾವುದೇ ವೈದ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, ದೇಹದ ಯಾವುದೋ